

Dominika Czerniak-Chojnacka - ilustratorka, graficzka, plakacistka.

Z zawodu muzyk instrumentalista.

Grupa wiekowa: 6-8lat

Liczba uczestników: 25

Czas trwania: 60 min

Cele: rozwijanie umiejętności plastycznych oraz werbalnych, zwrócenie uwagi na indywidualność i oryginalność każdej osoby.

Organizacja przestrzeni:

Praca na podłodze (jeśli wykładzina to należy zabezpieczyć ją przed ubrudzeniem, np. folią malarską), dostęp do umywalki i bieżącej wody. Warsztaty można przeprowadzić na dworze przy ładnej pogodzie.

Materiały:

- klamerki do bielizny (drewniane),
- pieluszki tetrowe (jednokolorowe, wym.: 70x80 cm),
- taśma papierowa (kilka sztuk, szeroka) i pinezki

(po 4 sztuki na uczestnika),

- sztywne podkłady do przyklejenia tetry podczas malowania,
- farby akrylowe / plakatowe,
- pędzle (grubsze, absolutnie nie te cienkie!),
- słoiki na wodę,
- możliwość włączenia muzyki (komputer + głośniki).

Podstawa programowa:

Ukierunkowanie ucznia ku wartościom poczucia godności własnej i szacunku dla godności zbiorowej; rozbudzanie ciekawości poznawczej, kreatywności i innowacyjności.

PELERYNA

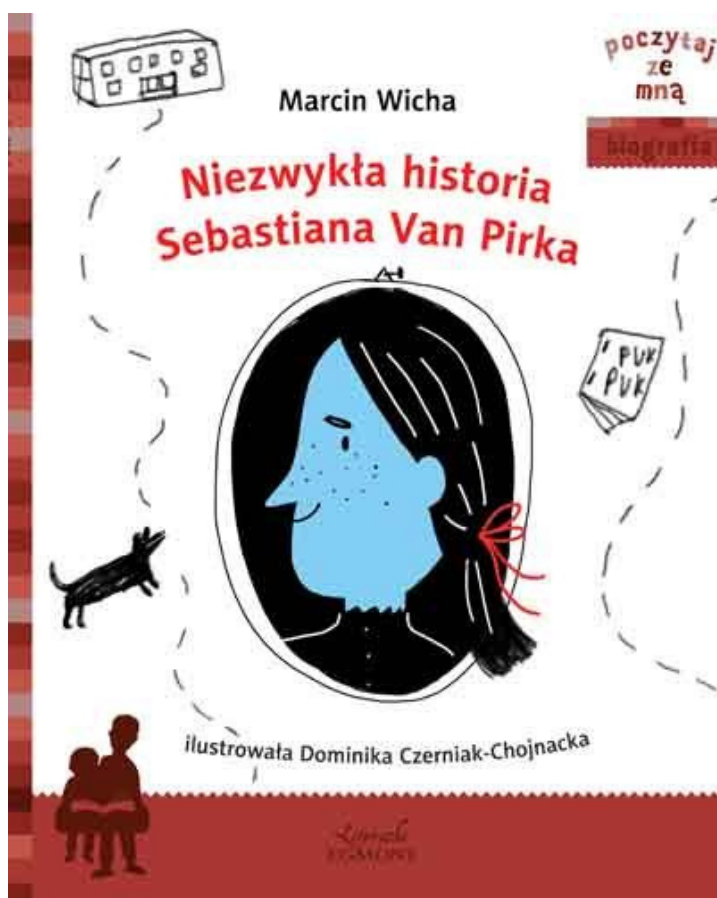
Pomysłodawca: Dominika Czerniak-Chojnacka

Przebieg zajęć:

Zapoznanie się z treścią książki: *Niezwykła Historia Sebastiana Van Pirka* Marcina Wicha, wyd. Egmont. To opowieść o indywidualności i byciu sobą:

- czytanie fragmentu (s. 3-9) + prezentacja ilustracji; jeśli nie masz książki, fragmentu tekstu znajdziesz [TUTAJ](#)
- omówienie historii zawartej w książce.

Ilustracje – analiza wyglądu bohatera (s. 9):

jak wygląda Sebastian;

dla czego jest inny od swoich: kły, brak chęci straszenia, inne zainteresowania;

dla czego jest inny od pozostałych: nie ma cienia, ma odmienny kolor skóry, nosi okulary na słońce, różni się fryzurą;

dotychczas można też poprosić o wskazanie podobieństw.

3.

Sebastian większość czasu spędzał na podwórku. Mama ubierała go w czerwoną pelerynkę i ciemne okulary. Smarowała grubą warstwą kremu od słońca (z filtrem 1000, bo wampiry mają bardzo wrażliwą cerę).

„Kolezdy nie muszą cię lubić – zapewniał ojciec – wystarczy, żeby się bali”. Ale jakoś nikt się nie bał.

Na pociechę Sebastian wymyślał **dowcipy**. Na przykład takie: „Puk, puk. Kto to tam? Wampir. Jaki wampir? Wam pirogi przyniosłem”. Albo: „Jak się nazywa czapka, przez którą kapie? Kape-lusz”.

- 8 -

Konkluzja: każdy z nas jest jednocześnie podobny i inny; czasami wystarczy jeden element ubioru żeby się wyróżnić.

Razem z uczestnikami warsztatów odpowiedzcie na pytanie:

Co jest takie charakterystyczne w ubraniu Sebastiana?

Wyjątkowym elementem jest peleryna. Sprawdź, czy uczestnicy wiedzą co to takiego, jak się ją nosi, czy znają kogoś, kto chętnie zakłada pelerynę.

Peleryna to narzucana na ramiona niby-kurtka, bez rękawów, czy otworów na ręce, zawiązywana lub spinana pod szyją. Noszona od zamierzchłych czasów zarówno przez kobiety i mężczyzn. Okrycie idealne podczas podróży. Stała się ulubionym elementem garderoby artystów, a obecnie wyróżnia przede wszystkim superbohaterów, np. Supermana czy Batmana. Jest coś wyjątkowego w pelerynach – wyróżniają noszące je osoby z tłumu, są niecodzienne i wyjątkowe. Pięknie powiewają przy chodzeniu i lataniu, w razie czego pozwala ukryć tożsamość i grzeje w plecy.

Zapytaj dzieci: Na co komu peleryna?, niech wymienią różne jej funkcje, nawet te najbardziej absurdalne.

Kiedy już zakończycie rozmawiać, przystąpcie do zabawy plastycznej. Każdy może przywdziać swoją pelerynę! Każdy dostaje tetrę i klamerkę. Uczestnicy przymierzają, oglądają się. Teraz każdy jest podobny.

Kolejnym zadaniem jest znalezienie sposobu na odróżnienie się od reszty. Zaczniście ozdabiać, malować, personalizować peleryny tak, by każda była wyjątkowa.

Jak to zrobić? Uczestnicy warsztatów mogą wykorzystać własne inicjały, ulubione kolory, zwierzątka, wzory lub symbole, etc. Za pomocą pinezek lub taśmy przyklejajcie peleryny do podkładów.

Na warsztatach zaplanuj czas na schnięcie peleryn (w zależności od stopnia zmoczenia i temperatury w pomieszczeniu).

Zapytaj dzieci: Na co komu peleryna?, niech wymienią różne jej funkcje, nawet te najbardziej absurdalne.

Kiedy już zakończycie rozmawiać, przystąpcie do zabawy plastycznej. Każdy może przywdziać swoją pelerynę! Każdy dostaje tetrę i klamerkę. Uczestnicy przymierzają, oglądają się. Teraz każdy jest podobny.

Kolejnym zadaniem jest znalezienie sposobu na odróżnienie się od reszty. Zaczniście ozdabiać, malować, personalizować peleryny tak, by każda była wyjątkowa.

PELERYNA

Pomysłodawca: Dominika Czerniak-Chojnacka

Jak to zrobić? Uczestnicy warsztatów mogą wykorzystać własne inicjały, ulubione kolory, zwierzaki, wzory lub symbole, etc. Za pomocą pinezek lub taśmy przyklejacie peleryny do podkładów.

Na warsztatach zaplanuj czas na schnięcie peleryn (w zależności od stopnia zmoczenia i temperatury w pomieszczeniu).

Na zakończenie, uczestnicy mogą założyć peleryny i zaprezentować je w kółku, tzw. „rundka bez przymusu” – każdy może się okręcić wokół własnej osi, zaprezentować pelerynę, przetestować jej właściwości (powiewanie), powiedzieć co na niej jest i dlaczego.

Brawa dla wszystkich!

Jeśli został czas, możesz zorganizować zabawę taneczną pt. *Taniec Wampirów*. Włącz przygotowaną wcześniej muzykę, zatrzymując ją w wybranych przez siebie momentach. Kiedy muzyka milknie uczestnicy wykonują polecenia prowadzącego (np. pokazują kły).

